

Titel: Udrag fra Læren om skriftemål og nadver

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p260-kom-shoot-p-3179.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ i den ældste K. ... Analogien med λογος ... signa et figuræ sanguinis et corporis. (Tertullian) : sml. fx følgende passage i § 202 i K.G. Bretschneiders *Handbuch der Dogmatik* (222,16) bd. 2, s. 688f.: »Alle kirchliche Parteien haben ihre Meinungen aus den Kirchenvätern als diejenigen der alten Kirche darzustellen gesucht, und keine konnte in diesem Bestreben ganz unglücklich sein, da die alte Kirche hierüber keinen Lehrtropus fixirt hatte, und die Meinungen sehr verschieden waren. Allgemein hielt man zwar Brod und Wein im Abendmahle für keine gemeine Speise, sondern legte ihm eine besondere Kraft bei, aber Viele (...) stellten sich die Elemente blos als Symbole himmlischer Güter vor. So z. B. Tertullian und Cyprian, die Brod und Wein *figuras corporis et sanguinis Chr.* [lat., billeder på Kristi legeme og blod] nannten. Andre, wie Clemens Alexandrinus, Justinus Mart.[yr], Irenäus, glaubten, der göttliche Logos vereinige sich mit Brod und Wein, wie er sich einst mit dem Menschen Jesus vereinigt habe, und hielten den Genuß des Abendmahls für wirksam zur Unsterblichkeit.« - λογος: gr. (lógos), sml. Joh 1,1-5: »I Begyndelsen var Ordet [ὁ λόγος (gr., ho lógos)], og Ordet [ὁ λόγος] var hos Gud, og Ordet [ὁ λόγος] var Gud. Det var i Begyndelsen hos Gud. Alle Ting ere blevne [til] ved det; og uden det er ikke een Ting bleven til af det, som er. I det var Livet, og Livet var Menneskens Lys. Og Lyset skinnede i Mørket, og Mørket begreb det ikke« (NT-1819). - **signa et figuræ sanguinis et corporis. (Tertullian):** lat., tegn og billeder på [Kristi] blod og legeme. Vendingen forekommer ikke direkte hos Tertullian, men anføres ofte som et udtryk, der repræsenterer hans standpunkt, med henvisning til hans polemisk-dogmatiske skrift *Adversus Marcionem* (lat., Mod Marcion), 4. bog, 40, i *Qu. Sept. Flor. Tertulliani opera*, udg. af E.F. Leopold, bd. 1-4, Leipzig 1839-41, ktl. 147-150 (i *Bibliotheca patrum ecclesiasticorum latinorum selecta*, udg. af E.G. Gersdorf, bd. 4-7); bd. 3, s. 248, hvor det hedder: »Professus (...) se concupiscentia concupisse edere pascha ut suum (...) acceptum panem et distributum discipulis corpus suum illum fecit, hoc est corpus meum discendo, id est figura corporis mei. Figura autem non fuisset, nisi veritatis esset corpus« (Da han [Jesus] havde erklæret, at han inderligt ønskede at spise påskemåltidet med sine, tog han brødet, uddelte det til sine disciple og gjorde det til sit legeme, idet han sagde: Det er mit legeme, det vil sige et billede på mit legeme. Men det havde ikke kunnet være et billede, hvis ikke det havde været et virkeligt legeme). - **Tertullian:** Quintus Septimius Florens Tertullian(us) (o. 155-240), født i Kartago i Nordafrika, en af de rom.-katolske 'kirkelige forfattere'; opr. jurist, blev kristen og lod sig døbe o. 195. De fleste af hans apologetiske skrifter blev til under kristenforfølgelserne i 197-98, hans trilogi mod Markion, herunder *Adversus Marcionem* i perioden 202-212.

I trykt udgave: Bind 27 side 222 linje 21